

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน และเปรียบเทียบความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพตามการรายงานของนักศึกษาจำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลและประสบการณ์การพยาบาลในคลินิก

3.1 ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรชั้นปีที่ 4 สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน ซึ่งมีทั้งหมด 7 สถาบัน คือ

1. วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์
2. คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยคริสเตียน
3. คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยมิชชัน
4. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
5. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
6. คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ
7. คณะพยาบาลศาสตร์คามิลเลียน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ตัวอย่างประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 329 คน (ข้อมูลจากการสำรวจจำนวนนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน ปีการศึกษา 2540) และในการศึกษาครั้งนี้ใช้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษา สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน

สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน	จำนวนนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 (คน)
วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	55
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยคริสเตียน	48
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยมิชชัน	47
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	64
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	42
คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ	60
คณะพยาบาลศาสตร์คามิลเลียน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	13
รวม	329

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ชุด

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลมีลักษณะเป็นแบบเติมคำ ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับชื่อวิทยาลัย/ มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาและคะแนนสะสมเฉลี่ย

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ผู้วิจัยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของ อารีย์ สุขก้องวารี (2538) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .94 โดยเปลี่ยนคำสรรพนามจากตัวผู้ป่วย เป็น ผู้ใช้บริการ ปรับข้อความบางข้อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและลดจำนวนคำถามลง และตัดข้อคำถามที่คล้ายกัน ออก ลักษณะของแบบวัดแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านการยอมรับจากสังคม ด้านลักษณะของวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ใช้บริการและครอบครัว ด้านความก้าวหน้าในวิชาชีพและด้านองค์กรวิชาชีพ ลักษณะแบบวัดเจตคติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นข้อความที่มีความหมายในทางบวกและทางลบจำนวนทั้งหมด 45 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้*

* ดูเครื่องมือวิจัยที่ภาคผนวก ง., หน้า 141.

2.1	ด้านการยอมรับจากสังคม	มีจำนวน	7	ข้อ
2.2	ด้านลักษณะของวิชาชีพ	มีจำนวน	8	ข้อ
2.3	ด้านการปฏิบัติงาน	มีจำนวน	9	ข้อ
2.4	ด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน			
	ผู้ใช้บริการและครอบครัว	มีจำนวน	9	ข้อ
2.5	ความก้าวหน้าในวิชาชีพ	มีจำนวน	6	ข้อ
2.6	ด้านองค์กรวิชาชีพ	มีจำนวน	6	ข้อ

ข้อความที่มีความหมายในทางลบ ได้แก่ ข้อ 1.1 ถึง 1.2, 2.8, 3.1 ถึง 3.8, 4.2 ถึง 4.3, 6.6

เกณฑ์การเลือกตอบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยทุกอย่างกับข้อความในข้อนั้น
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่กับข้อความในข้อนั้น
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยเป็นบางอย่างกับข้อความในข้อนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่กับข้อความในข้อนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยทุกอย่างกับข้อความในข้อนั้น

ลักษณะของแบบสอบถามชุดนี้ มีเกณฑ์พิจารณาการให้คะแนนมีเกณฑ์ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ข้อความในทางบวก	ข้อความในทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน	ให้ 5 คะแนน

การแปลผลคะแนนที่ได้จากการวัดตัวแปรเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล มีเกณฑ์การพิจารณา
คะแนน โดยใช้หลักการแปลผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (อารีย์ สุขก้องวาริ, 2538: 75)

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.68 - 5.00	หมายถึง	เจตคติต่อวิชาชีพทางบวก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.67	หมายถึง	เจตคติต่อวิชาชีพปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33	หมายถึง	เจตคติต่อวิชาชีพทางลบ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ประสบการณ์การพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การพยาบาลในคลินิกทั้งในอดีตและปัจจุบัน ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยใช้กรอบแนวคิดของกระบวนการพยาบาล จากตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยหลายเรื่อง ร่วมกับแนวคิดของ Smith and Duell (1992: 22-24), Christensen and Kenney (1995: 8-11) และแนวคิดในการสอนกระบวนการพยาบาลของ พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ (2536) โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความ และวิจัยต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการพยาบาล ซึ่งมี 5 ขั้นตอน คือ การประเมินภาวะสุขภาพของผู้ใช้บริการ การวินิจฉัยการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาลและการประเมินผลการพยาบาล

2.2 รวบรวมแนวคิดและการศึกษาที่ได้ มาแจกแจงรายละเอียดเป็นกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีจำนวนทั้งหมด 41 ข้อ ดังนี้*

2.2.1	การประเมินภาวะสุขภาพของผู้ใช้บริการ	มีจำนวน	7	ข้อ
2.2.2	การวินิจฉัยการพยาบาล	มีจำนวน	5	ข้อ
2.2.3	การวางแผนการพยาบาล	มีจำนวน	4	ข้อ
2.2.4	การปฏิบัติการพยาบาล	มีจำนวน	20	ข้อ
2.2.5	การประเมินผลการพยาบาล	มีจำนวน	5	ข้อ

เกณฑ์การเลือกตอบและการให้คะแนน มีเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในข้อนั้นเป็นประจำ
		ให้ 5 คะแนน
มาก	หมายถึง	นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในข้อนั้นหลายครั้ง
		ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง	นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในข้อนั้นเป็นครั้งคราว
		ให้ 3 คะแนน
น้อย	หมายถึง	นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในข้อนั้นนานๆ ครั้ง
		ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักศึกษาไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในข้อนั้น
		ให้ 1 คะแนน

* คู่มือเครื่องมือวิจัยที่ภาคผนวก ง., หน้า 144.

จากแบบสอบถามการรับรู้ความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพทั้ง 8 บทบาท ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 61 ข้อ จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยให้ความสำคัญกับบทบาทผู้ให้การดูแล บทบาทครู บทบาทผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ บทบาทผู้นำและผู้นำการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากเป็นบทบาทหลักและเป็นบทบาทที่มีความสำคัญมากในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ จึงกำหนดข้อคำถาม แต่ละบทบาทเหล่านี้จำนวน 8 - 11 ข้อ ส่วนบทบาทผู้ร่วมงาน บทบาทผู้ปกป้องผู้ใช้บริการ บทบาท นักวิชาการและนักวิจัยและบทบาทผู้ประสานด้านศาสนาและวัฒนธรรมนั้นถือเป็นบทบาทที่มีความ สำคัญรองลงมา จึงกำหนดข้อคำถามจำนวน 5 - 6 ข้อ

เกณฑ์การเลือกตอบและการให้คะแนน มีเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง นักศึกษาสามารถปฏิบัติกิจกรรมในข้อนั้นได้ทั้งหมด
ให้ 5 คะแนน

มาก หมายถึง นักศึกษาสามารถปฏิบัติกิจกรรมในข้อนั้นได้เป็นส่วนใหญ่
ให้ 4 คะแนน

ปานกลาง หมายถึง นักศึกษาสามารถปฏิบัติกิจกรรมในข้อนั้นได้เป็นบางอย่าง
ให้ 3 คะแนน

น้อย หมายถึง นักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมในข้อนั้นได้เป็นส่วนใหญ่
ให้ 2 คะแนน

น้อยที่สุด หมายถึง นักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมในข้อนั้นได้ทั้งหมด
ให้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนนที่ได้จากการวัดตัวแปรความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพ มีเกณฑ์การพิจารณาคะแนนโดยใช้หลักการแปลผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพร้อมในการปฏิบัติบทบาท
พยาบาลวิชาชีพในข้อนั้นมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพร้อมในการปฏิบัติบทบาท
พยาบาลวิชาชีพมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพร้อมในการปฏิบัติบทบาท
พยาบาลวิชาชีพปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพร้อมในการปฏิบัติบทบาท
พยาบาลวิชาชีพน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพร้อมในการปฏิบัติบทบาท
พยาบาลวิชาชีพน้อยที่สุด

3.3 คุณภาพของเครื่องมือ

3.3.1 การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วทั้ง 3 ชุด เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาแก้ไข หลังจากนั้นนำไปขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน* พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เกณฑ์การให้คะแนนต่างๆ และขอข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิมี่ดังนี้

1. เป็นพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในคลินิก และมีประสบการณ์ในการสอน และนิเทศการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป
2. เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์ในการสอน และนิเทศการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

การตัดสินความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือทั้ง 3 ชุด ผู้วิจัยถือเกณฑ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรงกัน 6 ใน 8 ท่าน แสดงว่าเครื่องมือมีความตรงตามเนื้อหา จากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยส่วนใหญ่เป็นการแก้ไขความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และได้เพิ่มเติมข้อคำถามในแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพด้านลักษณะของวิชาชีพ จำนวน 1 ข้อ

3.3.2 การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วทั้ง 3 ชุด ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ จำนวน 32 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือแต่ละชุดด้วยวิธีการวิเคราะห์หาความคงที่ภายใน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient of Alpha)

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจริง ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงของแบบวัดและแบบสอบถามทั้ง 3 ชุดอีกครั้ง ได้ค่าความเที่ยงดังตารางที่ 2

* ดูรายนามที่ภาคผนวก ก., หน้า 123.

ตารางที่ 2 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ	
	ทดลองใช้ (N=32 คน)	ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (N=318 คน)
<u>ชุดที่ 1</u> แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล	.89	.90
<u>ชุดที่ 2</u> แบบสอบถามการรับรู้ประสบการณ์การพยาบาลในคลินิก	.93	.94
<u>ชุดที่ 3</u> แบบสอบถามการรับรู้ความพร้อมในการปฏิบัติบทบาท พยาบาลวิชาชีพ	.96	.97

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงอธิการบดี/คณบดีสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชนที่เป็นประชากรทั้ง 7 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ติดต่อกับผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลโดยตรง หรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมายเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และจำนวนประชากรที่ต้องการศึกษาในแต่ละสถาบัน
3. เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทุกวิทยาลัย/มหาวิทยาลัย ตามวันเวลาที่ได้นัดหมายไว้พร้อมแบบสอบถาม ชี้แจงการตอบแบบสอบถาม และให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 1 ชั่วโมง เมื่อนักศึกษาตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามกลับมาด้วยตนเอง รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2541 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2541 จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 329 ชุด ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 318 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.7 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การแปลผลคะแนนที่ได้จากการวัดตัวแปรประสบการณ์การพยาบาลในคลินิก มีเกณฑ์การพิจารณาคะแนนโดยใช้หลักการแปลผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง มีประสบการณ์การพยาบาลในคลินิกมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง มีประสบการณ์การพยาบาลในคลินิกมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง มีประสบการณ์การพยาบาลในคลินิกปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีประสบการณ์การพยาบาลในคลินิกน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง มีประสบการณ์การพยาบาลในคลินิกน้อยที่สุด

ชุดที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จากการศึกษาแนวคิดเรื่องบทบาทพยาบาลวิชาชีพจากตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยหลายเรื่อง ร่วมกับแนวคิดเรื่องบทบาทพยาบาลวิชาชีพของChitty (1993: 250-256), Bowman (1995: 63-73) และฟาริดา อิบราฮิม (2535) ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความ และวิจัยต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ บทบาทพยาบาลวิชาชีพและความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทของพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล

3.2 รวบรวมแนวคิดและการศึกษาที่ได้ นำมาจัด โครงร่างของบทบาทพยาบาลวิชาชีพในด้านต่างๆ ได้ทั้งหมด 8 บทบาท

3.3 นำโครงร่างของบทบาทพยาบาลวิชาชีพทั้ง 8 บทบาท มาแจกแจงรายละเอียดเป็นกิจกรรมในแต่ละบทบาท และนำมาสร้างแบบสอบถามเป็นแบบอัตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 61 ข้อ ดังนี้*

3.3.1 บทบาทผู้ให้การดูแล	มีจำนวน	10	ข้อ
3.3.2 บทบาทครู	มีจำนวน	11	ข้อ
3.3.3 บทบาทผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ	มีจำนวน	8	ข้อ
3.3.4 บทบาทผู้นำและผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลง	มีจำนวน	10	ข้อ
3.3.5 บทบาทผู้ร่วมงาน	มีจำนวน	5	ข้อ
3.3.6 บทบาทผู้ปกป้องผู้ใช้บริการ	มีจำนวน	5	ข้อ
3.3.7 บทบาทนักวิชาการและนักวิจัย	มีจำนวน	6	ข้อ
3.3.8 บทบาทผู้ประสานด้านศาสนาและวัฒนธรรม	มีจำนวน	6	ข้อ

* คู่มือเรื่องมือที่ภาคผนวก ง., หน้า 147.

ตารางที่ 3 จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด และจำนวนแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์

สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน	จำนวนแบบสอบถาม		
	ทั้งหมด	ได้รับคืน	ร้อยละ
วิทยาลัยคริสเตียน	48	45	93.8
วิทยาลัยมิชชัน	47	45	95.7
วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	55	52	94.5
มหาวิทยาลัยห้วเฉิวเฉลิมพระเกียรติ	64	64	100.0
มหาวิทยาลัยพายัพ	60	59	98.3
มหาวิทยาลัยรังสิต	42	42	100.0
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	13	11	84.6
รวม	329	318	96.7

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มประชากรจำนวน 318 คน มาวิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ยสะสม วิเคราะห์โดยการนำมาแจกแจงความถี่และหาร้อยละ
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านเจตคติต่อวิชาชีพ ประสบการณ์การพยาบาลในคลินิก และความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล โดยรวมและรายด้าน
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษา จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์การพยาบาลในคลินิก โดยใช้ t - test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพกับคะแนนเฉลี่ยสะสม เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล และประสบการณ์การพยาบาลในคลินิก โดยใช้ t - test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Science/personal Computer) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สูตรสถิติที่ใช้ดังปรากฏในภาคผนวก ก., หน้า 135.